

VÁRADY FERENCZ ÉS A NEMZET

Nem leszünk németek!

Magyarország, magyar nemzet otthona,
Nem lesz osztrák, csak azért se, nem, soha!
Eladták bár, mint a kalmár
A legszentebb igazát —
Nem adták el a hazát!

Itt e földön, hol csak Isten napja süt,
Mindörökkön magyar szó zeng mindenütt;
Völgyön, hegyen, magyar legyen
A ki velünk lelkesül —
Nem tanulunk németül!

Nem tanulunk, most azért sem; nem lehet
Drága honunk elárulni tégedet,
Odadobni téged holmi
Ebnek való kőncz gyanánt —
Tégedet a Kánaánt!

Istenemre! Ez kellett is már nekünk,
Uj életre most ez által ébredünk;
Zúg a felvert alvó nemzet,
Zúgja is szüntelenül —
Nem tanulunk németül!

Rajta kedves szép ifjuság, rajta csak!
Ne kegyelmezz Görgeyk bátyáinak!
Föl a zászlót, rá e pár szót:
„Bár egy szálig elveszünk —
Németekké nem leszünk!”

Komáromi.

Felelős szerkesztő s laptulajdonos:
VÁRADY FERENCZ.

Megjelenik minden vasarnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
János-utca 8. sz.

Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl.

FARSANGI TÖRTÉNET.

(Folytatás és vége.)

Ne higgye főhadnagy ur; válaszolt Etelka — egy év nagyon gyorsan elrepül és aztán mi még elég fiatalok vagyunk arra, hogy egy évvel ifjuságunkat megtoldjuk! . . .

Azután még egyet uraim! — Ezen egy év alatt önök között sem szóval, sem írásban rólam említés ne tétessék, aki azt megszegi, szintén visszalépettnek tekintetik. A viszontlátásra hát uraim! Holnap reggel elutazom! Isten önökkel! — Jó napot!

Ezzel karjait kiszabadítva, villámgyorsasággal repült tova a sima jég tükre.

Az ifjak egy darabig mereven bámultak a semmiségbe. Szervusz Bódi! — kiáltá azután Aladár és ő is tova siklott a jégen. Felix leoldotta korcsolyáit és hazasietett. Még az nap este visszautazott állomására.

*

Egy év mulott el ezen események óta. A farsang várva várt napja, mely Aladár és Felix sorsa fölött a döntő szerep betöltésére van hivatva, elérkezett.

Déli 12 óra van. A kis városka szállodájának éttermében a hemzsegő vendégseregűl elvonulva egy magános asztalka mellett két ifju ült, kikben első pillantásra felismerhetjük hőseinket Aladárt és Felixet.

Mindegyik a kezében levő ujságolvasásában látszott elmerülve lenni; de csak látszott. Tényleg gondolataik messze kalandoztak — Etelkánál, mivel pedig rövid idő múlva szemtől szembe fognak állani.

Végre az óra mutatója 3 felé közeledett. Az ifjak öszszecsapták az ujságokat, egy pillantást vetettek a tükörré és magukat kissé rendbe szedve, egyszerre hagyták el a szállodát.

— Hol tartózkodtál eddig? — kérdé Felix az utcára érve barátját.

— Birtokomon. — És te?

— Állomásomon — felelé Felix — és ha kosarat kapok, azonnal visszatérek, hogy magamat egy még messzebbi vidékre helyeztessem át.

— És én, ha kosarat kapok, — felelé Aladár — birtokaimat rögtön áruba bocsátom és kivándorlok Magyarországból.

Csak ennyi volt, amivel az ifjak ügyüket érintették; hisz „Ő“ róla nem beszélgethettek, mert ez megvolt tiltva.

Szótlatlanul haladtak egymásmellett tovább; egyszerre csak Etelka nagynénjének háza előtt állottak. Beléptek.

Az ajtóban Etelkával találkoztak. „Nagyon szép önöktől uraim, — vevé föl a szót, mielőtt még egymást kölesönösen üdvözölték volna — hogy ily pontosak! Ez csak jellemzősáruknek bizonyítéka és épen azért mert csak most látom, mily jellemes, komoly és állhatatos férfiakkal van dolgom, igen örvendek, hogy e fogáshoz folyamodtam. Remélem, önök is azonnal be fogják látni, hogy helyesen cselekedtem és meg fogják ezen ártatlan játékomat bocsájtani.

E szavak után a bámuló ifjakat, kiket a leány nem várt megjelenése és a megjelenésének módja, annyira megigézett, hogy egy mozdulatra is képteleneknek érezték magukat, a mellékterembe léptek. E terem pedig az ebédlő volt, melyben Etelka nagynénjén kívül még egy elegáns férfiú ült a pamlagon, kinek magatartásából világosan kivehető volt, hogy magát e helyen

igen otthonosan érzi. De főleg meglepte az ifjakat a pompásan terített asztal, melyen 5 teríték volt.

Van szerencsém önöknek — vevé föl a szót Etelka a szobába érve, anélkül, hogy az ifjak zavarát figyelembe venné — férjemet bemutatni.

Ezután a fiatalembereket mutatta be sorba nagynénjének és férjének és az ifjaknak helyet kínálva, szeretetteljesen férje mellé ült és mondá:

— Már akkor jegyesem volt, mikor mi a mult évben a találkát kijelöltük. — —

— Ördög és pokol! mormogá fogai között a tiszt, míg Aladár olyanforma mozdulatokat tett, mint mikor valaki távozni akar.

Etelka azonban rögtön észrevette a szándékát és utját állta:

— Csak nem akar távozni, mielőtt feleletet hallott volna?

— A boszorkány — morgá megint Felix.

— Hiszen még számadással tartozom önöknek — folytatá Etelka, szerencsétlenségem meg tehát bennünket e terített asztal mellett.

Es anélkül, hogy feleletre várt volna, mindkét karját az ifjak karjai közé nyujtotta és asztal mellé telepítette őket.

*

Javában folyt az étkezés és már a poharak csengése váltotta föl a tányérok csörgését, midőn Etelka poharat emelt és kedvesen csicsergé:

— Nos uraim, hallják feleletemet. Mikor önök ma egy éve odalenn a jégpályán azon kéréssel fordultak hozzám, hogy döntsek jövődő boldogságuk fölött, én azonnal átláttam, hogy ha rögtön kijelentem önök előtt, hogy már menyasszony vagyok, akkor önök bizonyára azon véleménynyel fognak tőlem távozni, hogy kijátszattak és ezen vélemény lassankint keserű meggyőződésé érelődve, mindegyik azt fogja hinni, hogy egyik a másik rovására részesült előnyben. Hogy tehát e gyanusításoknak elejét vegyem, egy évi gondolkodási időt kértem, mert tudtam, hogy ennyi idő alatt izgatottságuk el fog mulni. Igazán megvallom, egyiket se hittem ma itt viszont láthatni s annál inkább örvendek, hogy mindkettőjüket üdvözölhetem. De épen ez a tény bizonyítja, hogy önök férfiak, kik tán az előbb mondtak föltevésében higgadtságukat elveszítve meggondolatlanságra is elragadtatták volna magukat. Most azonban már ettől nincs mit tartanom és így bátran bevallhatom, hogy egy komoly és mégis ártatlan játékot engedtem meg magamnak; de ha meggondolom, hogy ezáltal két jó barátot mentettem meg egymás részére és a mi részünkre is, mert remélem, hogy barátságunk szent kötelékébe befogadni minket is érdemeseknek fognak tartani, akkor örömmel ürítem poharamat e barátság tartósságára és tiszta szivemből kívánom, hogy: „Eljen a barátság!“ —

Hosszantartó pohárcsengés kísérte e szavakat és általános kibékülés, barátságkötés követé a poharak csengését.

— — — — —
Azóta minden évben duplán ünneplik meg a farsang első napját Etelka nagynénjénél.

AZ ANGYAL.

Az elite-bálon.

— A bájos Zseni, valóságos angyal!
 — Vegye el barátom feleségül s akkor bizonyára azt fogja mondani, hogy valóságos — ördög!

A vasárnapi télen.

— Mit szólna hozzá kicsikém, ha azt mondanám, hogy: imádom önt kedves angyal!?
 — Hát azt mondanám, hogy — *fizessen egy vacsorát!*

A háziestélyen.

— Engedje meg asszonyom, hogy önt drága angyalnak nevezhessem.

— Szívesen uram! Hanem előbb fizesse ki a számláimat, hogy méltán nevezhessem — *drága angyalnak.*

Éjfélkor az utcán.

— Bájos angyal! Megengedi, hogy hazakisérhessem?

— Megcsiptelek! Szentelen! Lump! Kutya!

— Jaj Uram szabadíts meg a gonosztól; a — *feleségem!!!*

Esemény!

- Képzelse csak barátom, milyen ritka nagy esemény történt tegnap a Pintér-féle gőzfürdőben?
 — Nos?
 — Történelmi nevezetességű esemény!
 — Ugyan mondja már kérem!
 — Ott volt a „Magyar király“ a „Hétfejedelem“-mel!

Udvarias vádlott.

Biró: Vádlott! volt már ön büntetve?

Vádlott: Igenis bíró ur, már volt szerencsém.

Női alaposság.

- Elmégy édesem a mai fölolvadásra?
 — Miféle fölolvadás lesz.
 — Maksay ur olvas föl a galvan-folyamról.
 — A galvan-folyamról?
 — Igen, igen.
 — Sok folyót és folyamot ismerek, de a galvan-folyamnak híre se hallottam; vajjon melyik országban van?!

Gyermekeszközéből.

Épa: Na, Friczi, most már két hónapja jársz iskolába. Tanulsz-e már olvasni?

Friczi: Még nem.

Épa: Irni?

Friczi: Azt sem!

Épa: Talán számolni?

Friczi: Dehogya!

Épa: Hát mit csinálsz egész nap?

Friczi: Azt lesem, hogy mikor bocsátanak haza.

Jobban van ez így!

- Ha valaki minket így együtt látna, azt hinné, hogy férj és feleség vagyunk.
 — Ó kérem, nagysád!
 — No ha mondom.
 — Megengedem, de jobban van ez így, mintha csakugyan úgy volna!

Kitüntetés.

— Igaz, hogy önt dísz-zsidóvá választotta meg az izraelita hitközség?

— Azt mondják.

— Mondja csak, miféle érdemeiket szerzett ön erre a kitüntetésre?

— Semmit uram! En legalább nem tudom.

— Már hogyné tudná, hiszen ez nem olyan kitüntetés, mint — a koronás érdemkereszt!

Engedelmes.

— Kedves atyám! Küldj kérlek 5 frtot; de ha huszat akarnál küldeni, bátran megteheted. Örömet elfogadom, mert mindenkor készséggel alávetem magamat akaratomnak. — Szerető fiad Adolár.

KASZÁRNYÁBAN.

KÁPLÁR: Mit tenne maga, ha lelőnék a szomszédja fejét?

UJONCZ: Vigasztalnám szegény pajtásomat.

Mi a hazafiság?

— Ha én tsinálnám edj 200,000 florintos haupttreffer, mindjárt odnám a pétsi oj színházra 10 florin. Ez lenne edj szép hozofiság én tülem!

— Mesüge! Ez nem van edj hozofiság!

— Nü, hát mi van edj hozofiság?

— Az van edj hozofiság, a mikhor a pécsi „Nemzetes khászino“ veszhi fül khültsön 20,000 florin s a khültsönös phénzbül adja az oj színháznak czör florin!

Ki mi szeretne lenni?

A zsidó ügyvéd és a menyasszonya édeskednek egymással.

— Dolfikám, ha én férfi lennék, akkor szeretnék lenni edj ödvégy — turbékol a túlboldog regina.

— Régikham, ha te lennél edj ödvégy, akkor én szeretnék lenni stempli.

— Nü, és miért te szeretnél lenni stempli?

— Mert akkor te engem sokszor megnyalnál!

Nagy ur.

— Hiába, barátom, Pécsen nincsenek nagy urak.
— Már hogy ne volnának!
— Nos hát csak egyet mondjál.
— Ott van például az *Ursits ur*.
— Hiszen az csak gyógyszerész.
— Mindegy barátom; de elől is *Ur*, hátul is *ur*!

Lehetetlen.

Bankár: *Ej, én nem adok magának semmit, Tessék addig nyújtózkodni, a meddig a takaró ér.*

Koldus: *Lehetetlen, kérem.*

Bankár: *Már miért?*

Koldus: *Mert takaróm sincs.*

Névnap.

— Tegnap tartották dr. *Pick* és dr. *Nick* a név napjukat.

— Az lehetetlen! Hiszen az egyik *Mór*, a másik meg *Alajos*.

— Igen; de tegnap volt a *piknik*!

Megadta neki!

— Nagysád! Ne utasítson el! Ez az én első szerelmem s ha ebben csalatkozom, úgy veszve vagyok mindörökre. Én kegyed nélkül nem élhetek!

— Sajnálom uram; de már másnak ígértem a kezemet. Kérje meg a Málvin kezét. Igen derék, kedves, szép és jó leány.

— Mit ér minden jó tulajdonsága; *vele is úgy jártam, mint most kegyeddel!*

KAKUTYI — MAKUTYI

jó szomszédok.

— Hé koamsia! szokott-e moaga kávéházba járni, uojságot oavasni, még feketézni?

— Hoagy ne szoaktam voalna féeketézni, csak-hogy néem fekete kávé, hoanem — *fekete hurkát!*

Mit ír az ujság.

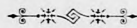

A budapesti tüntetés után egy kormánypárti képviselő így szól Ugronhoz:

— Hogy ennyi embert összecsoditettek, azt még értem, hanem, hogy azokat hogyan tudták eloszlatni, ez megfoghatatlan!

— Barátom felelt Ugron, az elégetett „Nemzet“ és a „Borszem Jankó“ oly dügleletes büzt terjesztett, hogy attól mindenki — megugrott.

Ez a titka a dolognak.

De mindjárt.

Anyá: Remek hangja van a pubinknak! Hogy sikoltozik. Operaénekes lesz belőle. Kiküldjük Itáliába, hogy ott kiképeztesse hangját.

Apa: Küldjük, küldjük... de azonnal.

RIGMUSOK.

Tanakodik a dalárda,
Hogy hushagyó keddre,
Milyen magyar bohósággal
Gyujtson vidám kedvre?

*

Bürgermeister herr Aidinger,
Königsrath és Grundbesitzer,
A dalárda prezidentje,
Csáky Albin nagy németje,
Arra inti az énekkart:
*Ne erőltessék a magyart;
Jobban vidítja a népet —
De szebb is jobb is a német!*

*

Ordits kapu bámulj város
Johann! Aidinger s nem *János!*

Koldus-elismerés.

— Hijába, vannak még derék fiatal urak! Máma, a mint a Ribayék alatt gubbaszkodom, oda szól egy fiatal ur hozzám, alighanem ügyvéd volt s azt mondja: „Itt van öreg egy hatos, igyék rajta egy pohár sört!”

— Tudom, hogy szépen megköszönted?

— Meg én! De még hogy?!

— Mit mondtál neki?

— Hát azt mondtam, hogy nagyon derék, áldott jó lelkű, kedves ember; ha lányom volna, hozzá adnám feleségül!

A piknik rendezők.

1. rendező: A megmaradt lelmi szerekkel, borokkal mit csinálunk? Elküldjük a szegényeknek?

2. rendező: A világért sem! Hova gondol!

3. rendező: Hát mit csinálunk vele?

2. rendező: Elosztozunk rajta és hazavitetjük; jó lesz otthon magunknak!

1. rendező: Aztán, ha szabad kérdenem, hol tanulta ezt az eljárást?

2. rendező: **A pécsi kiállításon!**

Az országos gyász Kóróson.

A kórósi (Baranyamegye) kisbíró így dobolta ki a trónörökös rekviemjét:

— „Adatig tudtára mindenkinek, hogy máma nagy harangozás leszen; nehogy valaki megijedjen, hogy ezért, vagy azért, mert sem nem azért, sem nem ezért, hanem azért, hogy a Rudóf trónörökös meghót!”

Az áldás.

Az apácák iskolájában kérde a hitoktató egyik bájos kis növendéktől, hogy:

— Tudja-e kisasszony mi az áldás?

— Ó igen.

— Hát mondjon egy áldást.

— **Szent János-áldás!**

Képsorsolás.

Mondja valaki, hogy ma nem történnek csodák.

A pécsi általános kiállítás bizottsága kép-sorsjátékot rendezett.

Ez nem csoda, hanem az a csoda, hogy Eizer János a kép-sorsjátékon — **szőnyegget nyert!**

A jogakademián.

Közlő: Medvin.
Megtörtént.

PROFESSOR: Ejnye! csak négyen?! Ez kevés.

JURISTA: De kérem egy még a kályhalyukban is van — **fűt!**

Az állatvilágból.

A

MAJMOKRÓL.

Irta,

a pécsi kereskedő ifjak önképző és betegsegélyező egyesületének helyiségében, 1889. évi február hó 17-én fölolvasta:

VÁRADY FERENCZ.

Külön füzetcskében is meg fog jelenni.

Egy füzet 30 kr.

Megrendelések: Pécs, János-utca 8. sz. alá címezendők.

„Nincs többé köhögés!”

Igy fog minden egyén nyilatkozni, aki már egyszer kísérletet tett a hirneves és díjjutalmazott

➤ Egger-féle mellpasztillákkal ➤

melyekre t. ez. olvasóinkat ezuttal figyelmeztetni kívánjuk.

Ezen kitünő hatású mellpasztillák 25, 50 kros és 1 frtos dobozokban kaphatók

Pécssett:

Sipőcz István, Erreth János, Zsiga László, Göbel Kálmán urak és az Irgalmas-rend gyógyszer-tárában.

Eszéken:

Gobetzky I. David Gyula és Dines I. K. gyógyszerész uraknak.

Villányon:

a Csathó I. féle gyógyszer-tárban.

✿ Jó tanács ✿

aranyat ér! E szavak igazságát különösen **betegségi** esetekben lehet megismerni és ez okból jönnek Richter kiadó intézetéhez a legszívelesebb köszönőiratok „A Betegbarát” című, rajzokkal ellátott kis könyv elküldéséért. Mint a szerencsésen meggyógyultak hozzányomtatott értesítései bizonyítják, a benne foglalt tanácsok követése által még oly betegek is **gyógyulást** nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben **húszéves** tapasztalat eredményei vannak letéve megérdemli a **legkomolyabb figyelembevételt** minden beteg részéről, bármilyen bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos címét s címezze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe Lipcsében. A megküldés ingyen történik.

Eddig még fölülmulthatatlan
a Maager W.-féle

cs. kir. szabadalmazott, valódi tiszta

csukamáj-

olaj

Maager V.-től Bécsben.

Az orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és **könnyenemészthetősége** folytán a gyermekeknek is ajánlható, mert a legtisztább, legjobbnak elismert szer: **mell-, tüdőbajok, görvély, daganatok, kelések, bőrkütsések, mirigybajok, gyengeség** stb. ellen. Egy üveg ára 1 frt; kapható a gyári raktárban: **Bécsben, Heumarkt 3. szám alatt**, valamint az osztrák-magyarbirodalom legtöbb és legjobb nevű gyógyszer-táraiban.

Pécssett kapható:

Sipőcz István, Zsiga László és Erreth János gyógyszer-tárában Reeh Vilmos és Spitzer fia kereskedésében. 20-9.

HEMIFITKOS SZER.

50 év óta használták „Háromszétnegyében” a Természettudományi Közlöny november havi füzetében Dr. Szász által közzétett csallathatatlans esodaszer

„**H E M I F I T K O S S Z E R**”
kőszvény-kenőcs

mindenféle hevény és idült kőszvény, esz (rheuma) mell, gerincz-fájdalmak (Hexenschuss) láb, kőszvény-és daganat ellen.

Valódi minőségben orvosi rendelvények után készíve

kapható:

BETEG BÁLINT

gyógyszer-tárban. **Sep.-Szentgyörgyön (Erdey) mint központi székhely.**

Raktára adatott és kapható:

Pécs **Sipőcz István, N. Abony Lukács Gyula, Sz. Endre Jakab István, Zala Nova Vincze**

Árpád és több gyógyszerész uraknál.

Egy nagyobb adag ára 1 frt, egy kisebbé 50 kr. postán csak egy nagyobb vagy két kisebb adag küldhető és 10 krral több.

Orvosi elismervények.

A „**Lacustris**” kőszvény- és esz-kenőcs köz-kórházamban mint legbiztosabb szer alkalmaztatott, miért ily bajokban bárkinek is ajánlhatom.

Dr. Kálmán Károly,

ny. katonai és volt kórházi főorvos.

Dr. Szász által ajánlott **hűléses** bajokban szenvedő emberiség érdekében, mint kipróbált biztos szer ajánlhatom a „**Lacustris**” kőszvény kenőcsöt.

Dr. Antal

háromszéknegyeli főorvos.